# FACVLTATIS MEDICAE
IN
ACADEMIA LIPSIENSI
P. T.
# PRO-CANCELLARIVS
## D. SAMVEL THEODORVS QVELMALZ
PATHOL. PROF. PVBL. ORDIN. COLLEGII MEDICI ASSESSOR
ACADEMIAE DECEMVIR ET COLLEGII MAIORIS PRINCIPVM
SOCIVS
SOLEMNIA INAVGVRALIA
CANDIDATI DIGNISSIMI
## DN. M. ERNESTI GOTTLOB BOSII
LIPS. MISN. MED. BACCAL.
D. IX. AVGVSTI AN. MDCCXLVIII.
INDICIT
DEQVE
ARTERIAE PVLMONALIS MOTV SINGVLARI
HVIVSQVE EFFICACIA
PRAEFATVR.

17

Non vno actu, ſed pedetentim, eoque exactius naturae exhauriuntur opera, quo frequentius ſcrutatorum meditationem ſubeunt. Quidni de corporis humani eiusque partium functionibus idem obtineat, quae crebriori diſquiſitioni ſemper aliquid plenius cognoſcendum offerunt. Publicum dixeris pulmonum vſum, ceu in vniuerſam maſſam ſanguineam, perque hanc ad omnes partes ſolidas redundantem, tantumque, vt ſi cum caeterorum haematoſi velificantium viſcerum compares, ſtellae ad inſtar primae magnitudinis emineat, illisque palmam merito ſuo praeripiat. Nulli hinc viſceri propinquiores illos eſſe decebat, quam cordi, fonti ac ſcaturigini, a qua ſanguinis circuitus ac diſtributio primordia ſumit et in quam deſinit. Cum hoc intime per vaſa maiora ſanguifera vniuntur, huiusque ſatellites quaſi exiſtere dicas. Mirum eſt dictu, quam ſanguis ab omnibus corporis locis redux factus ſeu venoſus, poſtquam laudabiles ſuas nutritiasque moleculas in tot corporis regionibus, ad quas motu perenni diſtribuebatur,

depoſuit, muniisque ſuis decenter perfunctus eſt, ſatuus atque elumbis demum redditus cordis auriculae atque ventriculo anteriori infundatur, huius nihilominus vi in arteriam pulmonalem ocyus impulſus, per eiusdem nominis venam auriculae atque antro cordis poſteriori, totus mutatus ab illo, ceu rediuiuus redditur. Stupet mens, vbi ſubitaneam coloris eius inuerſionem vnico hoc traiectu, atque temporis momento adeo accidentem, vt qui antea more illius, quem venae ferunt, obſcurus nigricansque quaſi exiſtebat, mox coccineum, rutilum, eoque ipſo iucundum induat colorem, ex merito perpendit. Fidem propemodum excedit, ſanguinem qui praecedente puncto temporis in venis ceu vaſis conicis inuerſis ac diuergentibus, arteriis ſuis ſociis amplioribus longe, ſucceſſiuam rarefactionem partiumque ſuarum expanſionem, non ſine hiatibus interſtitiisque inter illas relictis maioribus, adeo expertus erat, vt non niſi ab auricula ac ventriculo cordis anteriori, receptaculis notabili parte altero cordis antro et auricula poſteriori capacioribus admitti poterat, itinere hoc per pulmones breuiſſimo abſoluto, ita denuo denſari atque compingi, vt auricula ac ventriculus poſterior, etſi multum anguſtiores, eum commode ſatis recipiant. Tantumque abeſt vt partium cruoris in pulmonibus facta compreſſio ſoliditasque inducta motui per corporis loca ſuſcipiendo liberrimo obſit, vt potius diſſolutae, contritae atque elaſticae redditae curſum ſuum adeo facilitent, vt ſine hac inducta immutatione eum tantum non impoſſibilem, minimum haud durabilem pronuncies. Quisquis

talia

talia, imprimis vero ſummam vniuerſae maſſae ſanguineae per pulmones tranſitus neceſſitatem, antequam aliis deſtinetur muniis, curatius, vti decet, perpendit, quamque ea propter dicti pulmones ventriculos cordis inter medium quaſi, ſi ſanguinis ſpectes progreſſum, ita occupent ſitum, vt ne guttula quidem eos praeterlabi queat, de excellenti horum munere plenius conuincetur. Sane eo ſolicitius in mirandas has pulmonibus proprias ac perpetuas vires vſumque quem ſanguini praeſtant, vel iteratis ſaepius vicibus inquirere expedit, quo certius in reliquis corporis partibus, ſi vnicam earum ſpeciem excipias, ſimilem haud contingere perſuaſi ſumus. Vtut enim in aortae per corpus diſtributis ramis, ſanguinis partes eandem compreſſionem condenſationemque experiri videantur, gradu tamen non leui ab illa in pulmonibus acquiſita, differre putem; vtut, inquam, color illius cum illo a pulmonum vena cordi reddito, egregie conueniat, tantum tamen abeſt, vt hic loci eundem obtinuerit, vt pulmonibus potius omnis acceptus referendus ſit, nec proin eandem faciem poſt tranſitum per arterias prae ſe ferat, ſed obſcurus magisque nigricans tunc appareat. Quod ſi in momenta illa quae ſanguinem in pulmonibus mirando prorſus modo immutare paria ſunt, animi aduertamus ſenſa, non poſſumus non arteriae pulmonali primum concedere locum. Cuius ſi ſpectes capacitatem, comparatione cum vena ſocia inſtituta, contra naturae morem conſuetum, in lumine notabiliter maiorem, ipſam contra ea membranarum arteriam hanc conſtruentium conſiſtentiam ad aortae laterum craſſitiem perfecte haud

accedentem perſpicies, vt eapropter vix tanto pollere robore videatũr, quanto pro obtinendo hoc fine opus eſt. Quique in vniuerſo ſyſtemate arterioſo obtinet mos, vt quo magis rami ab aorta ceu trunco diſtent eo maius lumen prae ſe ferant, id multo magis ad noſtra vaſa pulmonalia applicandum erit, quae tanta copia diſperguntur, vt iis meris conſtare videatur pulmonum parenchyma. Aſt qui fieri aliter poterat, cum non niſi rarae texturae, leuiorem ac venoſum ſanguinem reducem, mox cordi anteriori a partibus redditum eam recipere, ſufficiensque ſpatium illi omnino concedere oportebat. Eoque magis, cum ſi antri cordis anterioris ineamus proportionem, non exiguam ſanguinis quantitatem, aſſumto namque Loweri calculo, vel vnicus cordis ictus ſeu ſyſtole offerat. Cumque vt omnia corporis vaſa, ſic noſtram arteriam cruore nunquam non repletiſſimam memori mente ſit tenendum, praedictae amplitudinis cauſa, vt nempe eo magis nouo recipiendo venoſo ſanguini per repetitas cordis contractiones propulſo par ſit, haud obſcure docemur. Verum alium prorſus longeque contrarium motum, quam qui in ceteris arteriis, ſi illas muſculorum antagoniſtarum exceperis, animaduertitur, in ea obtinere arbitror. Eum vero neutiquam ſemper ac perpetuo in illa vigere lubens largior. Quis enim eum tempore, quo pulmones ab inſpiratione quieſcunt, aut vbi exſpirationis actus pene abſolutus eſt, alium de ea praedicet, quam qui reliquis quoque arteriis communis eſt. Etſi enim illa in vna communique cum ceteris leuibus ſic dictis et aſperis

vaſis capſa excurrant, eodem per pulmonum texturam diſtribuatur modo, ac aliae corporis arteriae, diuerſiſſima tamen ratione fines eius vna cum comitis venae initiis connecti, autopſia anatomica compertum hodie eſt. Etenim extremitatibus ſuis ſibi appropinquantes vtriusque canalis rami vltimi, conicamque cum cylindrica commutantes figuram, arteriae inquam, cum venis forma eadem inchoantibus retis in modum ſe implicant, fines bronchiorum vltimos in veſiculas, ceu aeris receptacula, deſinentes circumdant eoque ipſo ſpatia eorum intermedia occupant. Quare fieri aliter nequit, quam vt tum exſpirationis, tum medio inter duas reſpirationes tempore ſe contrahentes veſicae atque collapſae, texturam hanc vaſculorum interiectam, qua partem maximam comprimant, liberoque ſanguinis tranſitui remoram non exiguam obiiciant. Scilicet ſapienti naturae conſilio non eundem rithmum et reſpiratione et cordis motu ſeruantibus, cum hic frequentioribus ſuis recurſibus illam multum ſuperet, ſponte cuilibet patet, quantam quamque violentam extenſionem arteria haec patiatur. Si quid experimenta, quotidie, quieto in corpore proprio, animoque praedito tranquillo inſtituenda nos in eo doceant, diſpiciamus, decies, non raro ſedecies, imo vigeſies pluriesque cordis accidere contractionem, antequam ſemel totus reſpirationis actus peragatur, obſeruabimus. Reſpirationis nimirum tempus cum mire in ſano corpore, integritate pulmonum perfecta gaudente intendatur, in dyſpnoea contra ea affectis, anheloſis, labeque viſceris laborantibus, curtiſſimum extare conſueuit. Iam ſi cuiuslibet reſpirationis conſtituere

libue-

libuerit ſtadia quatuor, exſpirationisque actui, vt et ſpatio inter nouam inſpirationem tamdiu intercedenti, donec, quod innui, neceſſitate quadam naturali haudque obſcura anxietate nouam inſtituere cogamur, dimidium ſolum pulſuum numerum aſſignes, vtut non obſcuris indiciis pateat, tempus quo hae duae abſoluuntur periodi, illud quo reliquae duae actiones, inſpirationem et retentionem aëris ſiſtentes, contingunt, facile ſuperare, non mediocris ſanguinis quantitas in arteriam hanc a corde decem, duodecim pluribusue forte his ſyſtalticis eiaculationibus impelletur, ibique, tranſitu ei per fines vltimos multum denegato, tamdiu retardabitur, vique calculi Loweriani ad vncias viginti, aut viginti quatuor facile aſcendet. In febribus contra ea acutis pulſuum hunc rithmum, incredibili modo acceleratum, largiorem multo ſanguinis copiam eodem pacto ſuppeditare negare quidem nolim, ſed cum eo ipſo tempore ad velociorem inſtituendam reſpirationem neceſſitate naturali incitemur, res ad idem redire videtur. Quanquam vero eius quaedam portio curſum ſuum continuum, more in foetu vtero adhuc incluſo obtinente, ſine reſpirationis adminiculo per magis compreſſas vaſorum ramificationes vltimas moliri credendum ſit, illius tamen maior longe pars in arteria pulmonali, cum magna eius inſequente extenſione adeoque coaceruabitur, vt mirari ſubeat, qui haec tantae recipiendae quantitati eique aſſeruandae par ſit. Abſonum hinc minus videtur dictu, ipſam tunc arteriam, vti venam, rugoſam fieri, quae Heluetii eſt obſeruatio, teſte Winslou. IV. §. 139. qualem rugoſitatem in vaſis ventriculi et caeterarum primarum

viarum,

viarum, lumbricorum ad inſtar terreſtrium, praecipue tempore exinanitionis atque ieiunii comparatam autopſia docet. Verum enim vero ingens haec arteriae expanſio, hicque a ſanguine vi cordis impulſo infarctus, qui certe non exiguus dicendus, cum illa per ſe iam venae ſociae, vt innui, diametrum manifeſte ſuperet, ceſſare ac diſſolui prius nequit, niſi ſummo naturae artificio elongatio huius canalis per inſpirationem adornanda inſequeretur. Nimirum adeo ab aëre hauſto in omnem dimenſionem expanduntur pulmones, vt vaſa non ſolum aſpera, ſed etiam leuia ad pollices duos tresue, per experimenta a quouis inſtituenda, quoad longitudinem augeantur. Quam ipſam anguſtatio coarctatioque et trunci, et ramorum conicorum cunctorum, ſimul vero apertura finium arterioſorum ac venoſorum cylindricorum retiformi contextu vnitorum vna cum liberiori ſanguinis tranſitu excipit. Dum vero eo praeciſe tempore et actu eandem in longum ſuſcipiendam extenſionem fieri iuſſit ſummus Opifex, quo tenſio trunci venae cauae inferioris, tametſi breuiſſimi a diaphragmate ſenſim planum verſus ſuſcipitur, quaque refluxus cruoris ab inferioribus locis in cor egregie promouetur, vti in *diſſert. de Adiumentis Sanguinis regreſſus ad cor.* probaui, nae hae actiones egregie ſibi reſpondent? Quid iam prohibet quo minus hanc elongationem arteriae, eiusque coincidentem conſtrictionem, dilatationi eius per pulſum a corde productae contrarium dicas. Enim vero latera canalis huius per elongationem magis introrſum duci eiusque diametrum arctiorem reddi, et manifeſtis phyſicis ra-

 tionibus,

tionibus, et experientia quotidiana nititur. Cui niſui in axin ſtructura tunicae muſcularis, cuius praeparatio anatomica dextre inſtituta, fibras tam circulares quam ſpirales ſiſtit, quarum vltimae inprimis elongatae arctiorem ſemper reddunt diametrum, egregie opitulatur. Quam ob rem cum cordis contractione ſanguis propulſus arteriam extrorſum diducat ac dilatet, hic nouus ſubſequens motus ſemper contrarius eſſe conſpicitur, quippe qui coarctatione ſua ſanguinem contentum eiusque partes introrſum mouet. Renitentem quidem hanc actionem non perpetuo exiſtere, ſed tunc potius vigere, vbi inſpirationis actio aerisque attracti retentio perdurat, lubens largior. Nihilo tamen minus, quum non vnico temporis momento hunc actum abſolui, ſed vbi tranquilla haec vitalisque exercetur reſpiratio aeque, vti de exſpiratione, deque ſpatio ad nouam vsque intermedio dictum fuit, tardius procedere, hocque pacto cor aliquoties pendente eo, ſyſtolem ſuam repetere perpendamus, tamdiu quoque reniſum ab elongatione vaſisque anguſtia proficiſcentem vtrumque permanere experiemur. Etſi vero dum haec peraguntur arteriae et ſyſtalticus et diaſtalticus motus haud omittat, ſed iugiter perennet, in eo tamen vtrumque mutatum ab illo dicas, quod cum diaſtole canalis ob rigiditatem et adductionem fibrarum ad inuicem a tenſione eius in longum pendentem, adeoque ipſa ſyſtole quoque illam excipiens debilior videri poſſet, haec tamen per conſtrictionem eius tamdiu continuantem multis modis compenſetur. Quumergo affrictus ille, qui ſanguini ad latera huius tubuli propulſo obtin-

obtingit, multum neceſſario velocitatis transeunti ei ſubtrahat, haec omnino tenſio in conſilium vocanda erat, quae et fluidum rubicundum hoc a circumferentia, vbi non niſi tardiori fertur motu, verſus medium canalis arterioſi, huiusque veluti axin repellat inſimulque progreſſum eius reddat rapidiſſimum. Scilicet quae per medium ceu axin arteriae iter ſuum proſequitur cruoris portio, lineam, quoad eius fieri poteſt, directionis ſeruans rectam, neutiquam contra arteriae membranas nitens, antecedentis ſolum ſanguinis, non vero affrictus vaſis reſiſtentiam inueniens, curſum altera parte velociorem felicius continuabit. Quae igitur arteria pulmonalis in dilatatione praecedente violenta multis modis euadebat maior, ſicque ſanguinis maiorem quantitatem, quam antea continebat, iam celeritate incredibili fere ſtadium hoc ſuum ſanguinem percurrere ſinit, luculento indicio non diſtractarum eius fibrarum reſtitutione, qua potentia ad ſeſe adunandas conſtringendasque iterum gaudent, ſed robore longe maiori per tenſionem addito circuitum hunc momento citius, per voluntatem noſtram abſolui poſſe. Iurene reſiſtentiam a valuulis ſemilunaribus praeſtandam, qua regreſſum ſanguini in cor in inſpiratione cum impetu molienti prohibere pares ſunt, multis paraſangis illam ab aortae valuulis praeſtandam ſuperare fateamur? Nae hinc valida hac maſſae ſanguineae preſſione ac repreſſione, quae quum caeteris vaſis eiusdem indolis conuergentibus, tum praeprimis in omni arteriae pulmonalis puncto, qualibet cordis et arteriae ſyſtole obtinet, quaeque maxime tempore elongationis

 mirandae

mirandae, a bronchiorum ramis, comitibus fidiſſimis, aëre potenter expanſis inducta ad tot pollicum dimenſionem noſtrae propria atque perpetua eſt, quaeque parte notabili, per membranarum eius adductionem introrſum ſimul coincidentem diametrum propriam minorem efficit, perfectiorem partium ſanguinis, chyli ac lymphae craſin ac ſubactionem, ſoliditatem, perque fortem attritum aequaliter in fluidum agentem, ſphaericam figuram, mobilitatem, fluiditatem aliasque qualitates requiſitas pollicetur? Nunc demum, huius preſſionis beneficio, qualibet ſui parte ſenſibili, totum id iuſta proportione continet, quod in vniuerſa eius maſſa reperitur. Nunc demum fatuus quaſi atque elumbis antea cruor ad ſibi determinatas actiones, gnauiter obeundas, felicius reſurgit. Corporis ergo, per labores variaque alia exercitia, inſtitutum motum muſcularem circuitum ſanguinis accelerando, reſpirationem neceſſario frequentiorem praeſupponere, indeque beneficium in ſanguinis perfectionem ipſamque adeo ſanitatem redundare, vel me tacente, clare ſatisque patet. Scitur iam haud obſcure, partem corporis humani nullam tam exacte pulmonibus horumque actioni in ſanguinem reſpondere, ac muſculos in officio ſuo conſtitutos, vtpote de quorum ſanguiferis vaſis, inprimis arteria, id ſolum fas eſt praedicare, quod modo indigitato in pulmonalis arteriae laudem iure meritoque cedit. Muſculorum hinc vt decet ſuſceptus motus pectore infirmo ac pulmonibus laeſis praeditis vel ea propter, ſi quod aliud auxilium, ſuppetias ferre valet. Rubentes ſanguinis globulos ex aliis ſex ſeroſis pellucidis, nullum-

nullumque referentibus colorem coagmentari adeo, vt roboris ſaturitas a pluribus inuicem agglomeratis plano-oualibus his corpuſculis emergat, perſpicaciſſimus Leewenhoeckius autor eſt. Verum enim vero hanc ipſam compreſſionem in arteria pulmonum, modo allegato, felicius quam alibi inſtitui, quotus eſt quisque qui non perſpiciat? Vtrum vero per reſpirationem quoque tenuiores nitroſaque indole imbutae aeris portiones iugiter immiſceantur, hacque ratione aerem in pulmones attractum non ſaltem ad liberiorem ſanguinis per pulmones praeſtandum tranſitum, ſed etiam ad portionis eius ſubtilioris intimiorem admiſſionem facere, ſicque rubellum roſeumque colorem ſuum conferre, ego nolim praefracte inficiari. Forte exinde quoque non minor aeris inſpirati, ceu occulti vitae cibi neceſſitas, quam cibi et potus erit, eoque magis cum eius in ſanguinem impreſſio tranſitoria, etiam ex hoc capite, citam poſtulet in integrum reſtitutionem. Profecto ſi reticularem arteriae et venae texturam, ſupra dicto modo, adornatam, ſacculos, aëreos ceu fines bronchiorum coecos ambientem, nominatorumque vaſorum extremitates forma pororum in ſuperficie interiori terminantes conſidero, quamque tenuior fluidi aerei portio ſemper eidem humidiori adhaereat inque poros cum venis conſpirantes calidiores aere lege naturae perpetua, nunquam non, nitatur, non perſpicio, qui non idem oſcula haec bibula in ſacculis his patentia ſubire, agitationisque vi per inſpirationem excitatae, vi, inquam, mobilitatis ſummae aeris, partibus cunctis ſanguinis, prius per pulmones transmittendis, quam ad vllam aliam corporis regionem aut partem per-

 ferantur

ferantur, ſeſe intricare, ſicque materiei quid adferre valeat. Sane quoties ſanguinis ex vena emiſſi ſuperficiem ſuperiorem aurae liberae aliquandiu expoſitam, quantumuis antecedenter fuſcam, breui tamen in colore ſic alteratam, vt vel arterioſi cruoris purpuram perfecte referat, intueor, toties experimentum vſu tritiſſimum me ingeniumque meum firmiter tenet. Nec tamen omnem, ſed determinatam eius tantum partem quandam, ſiue ſalino-nitroſam ſumme volatilem, ſiue aliter nuncupes, in aere expanſam oſcula haec venarum ebibere, qua vero ſemel ab aëre exhauſta eius reliquam ſcopo huic inutilem prorſus eſſe cum Swammerdamio crediderim. In qua re praeter Mayouium, Malpighium, Boyleum aliosque qui etiam plura phaenomena coloris hanc immutationem illuſtrantia in medium protulerunt, ad *Illuſtrem Bergerum*, inſtar omnium conſentientem prouocare lubet qui in *Phyſiol. Med. Cap. IV. de Reſpirat. pag. mihi 45.* in haec erumpit verba: *Cum nihil veroſimilius videatur, quam partem aëris, intra reticulos pulmonum admiſſi, per raram veſicularum et quae ſingulis illarum planis reticulatim, intextae, perque minima diſperſae ſunt venularum pelliculam in ipſum ſanguinem intromitti. Cuius quidem rei ſpumoſa ſanguinis, per illa vaſa redeuntis, ſuperficies, ab aëre incluſo, ſeſeque explicante, oriunda, haud leue indicium praebet,* et paulo infra p. 49. vſum reſpirationis primarium in ea communicatione aeris conſtituens inquit: *Atque in ea refectione ſuccorum corporis in pulmonibus, qua motus illorum inteſtinus atque ad eo progrediens, inſtauratur, vnaque aequabilitas cum aëre, exterius nos ambiente, recepti per pulmones atque in aduerſum nitentis aëris interioris vigore et elatere conſeruatur, praeci-*

*puum*

*puum reſpirationis vſum poſitum eſſe viuentia cuncta indicant.* Quid quod aërem humiditati bronchiorum internae ſuperficiei adhaerentem, cum ea commiſtum, in minimas ſpirulas conciſum atque compreſſum facilius poros tunc penetrare, quam ſibi relictum ſiccumque, multis paſſim experimentis conſtat, imo a *Mariotte* in *Tentam. de aere*, aliisque adducitur: Quae praefari libuit in honorem

PRAENOBILISSIMI ATQVE CLARISSIMI

DOMINI

## M. ERNEST. GOTTLOB BOSE

LIPS. MISN.

MEDIC. BACCAL. DIGNISSIMI.

Cuius animum laudabilia maiorum exempla ab ineunte fere aetate ad honeſta quaeuis ſectanda incitarunt. Is poſtquam humanioribus literis gnauiter imbutus, acroaſibusque academicis maturus anno MDCCXL. animum primo ad doctrinas philoſophicas applicauit, vſus Inclutorum earum Profeſſorum inſtitutione. Quibus propemodum ad finem perductis, ſalutari arti ſe totum tradidit atque ab ore Celeberrimorum medicinae Profeſſorum ſedulo pendens ſe praebuit adeo diſcendi cupidiſſimum, vt eum non potuerint non amore atque beneuolentia complecti. Annis abhinc quibusdam ab Ampliſſimo Philoſophorum ordine Magiſtri dignitas ipſi collata fuit, quam Diſſertat. habita: *De nodis Plantarum* egregie ornauit ſimulque Iura gradui huic competentia acquiſiuit. Menſe Octobr. MDCCXLVI eximios in medicina profectus Gratioſo Ordini noſtro in

Examine

Examine theoretico declarans, cum laudis encomio diſceſſit; ſiquidem toties in ſinum gaudemus, quoties cum ingeniis verſamur, quae induſtria indefeſſa doctrinarum ſupellectilem ſibi, vt decet comparare ſatagunt. Ante hoc ſemeſtre ſpatium, Lectionibus pro Licentia: *De ſuppuratione* praemiſſis, in Examine pro Licentia, qua laudabili cognitione practica inſtructus ſit, abunde Vniuerſo Collegio probauit, idque merito ſuo impetrauit, vt in praeſenti ad ſummos artis honores, applaudentibus nobis, adſpirare queat, qui Die IX. Auguſti a. c. a Gratioſo ordine ipſi decreti ſunt, poſtquam diſſertationem proprio marte, *de Aſſimilatione alimentorum* conſcriptam, absque Praeſide defenderit. Vos *Rector Academiae Magnifice, Comites Illuſtriſſimi, Proceres vtriusque reipublicae Grauiſſimi, atque ciues Generoſiſſimi et Nobiliſſimi*, vt perhonorifica Veſtra praeſentia actum hunc panegyrinque ei praemittendam condecorare ne dedignemini, quanto decet ſtudio rogamus officioſiſſime. Dab. Lipſ. D. D VIII. poſt Trin. A. MDCCXLVIII.

---

LITTERIS LANGENHEMIANIS.